

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 534/2016
11.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Т., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Д.О., поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр. 321/14 од 20.02.2015. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 114/15 од 19.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Т., адв. Д.О., поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр. 321/14 од 20.02.2015. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 114/15 од 19.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр. 321/14 од 20.02.2015. године окривљени Б.Т. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљеном је на основу члана 86. у вези члана 297. став 5. КЗ изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци. На основу члана 261. ЗКП окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 76.424,00 динара као и судски паушал у износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр. 114/15 од 19.02.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Б.Т., адв. Д.О., због повреде закона, с`предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Т., адв. Д.О., Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Т., адв. Д.О., је неоснован.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче повреду закона, без конкретног означавања о којој повреди закона се ради, док из образложења захтева произилази да указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а наиме да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити.

С`тим у вези у захтеву браниоца окривљеног се истиче да је суд у конкретном случају погрешно применио бланкетну норму Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима (у даљем тексту ЗООБС-а) и то члан 30. став 1. наведеног закона, који се односи на пешаке који се налазе на коловозу ван обележеног пешачког прелаза а не одредбу члана 110. став 1. ЗООБС-а која се односи на обавезу возача према пешацима када је саобраћај на обележеном пешачком прелазу, који је регулисан светлосним саобраћајним знаковима – семафором.

Истакнуте наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује неоснованим, а из следећих разлога:

Из списка предмета – изреке првостепене пресуде се утврђује да је окривљени Б.Т. критичног дана, као учесник у саобраћају на путевима поступио противно саобраћајном пропису из члана 30. став 1. Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима и тиме угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот људи ... на тај начин што се возилом марке „...“ ... кретао ... ка Црвеном Крсту, а да није обратио пажњу на пешака који се налазио на коловозу, па је десним ретровизором свог возила ударио и на коловоз оборио пешака – оштећену Д.Л.,

која је прелазила улицу, долазећи возилу са десне стране, која је том приликом задобила тешку телесну повреду ...“.

Одредбом члана 30. став 1. Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима („Службени лист СФРЈ“, бр. 50/88, 63/88, 80/89, 29/90, 11/91, „Службени лист СРЈ“, бр. 34/92, 13/93, 24/94, 41/94, 28/96 и 3/2002 и „Службени гласник РС“, бр. 101/2005) прописано је да је возач дужан да обрати пажњу на пешаке који се налазе на коловозу или ступају на коловоз.

Како, дакле, из изреке првостепене пресуде јасно произилази да је окривљени Б.Т. критичном приликом поступао супротно обавези из члана 30. став 1. Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима, јер није као учесник у саобраћају на путевима – возач путничког моторног возила обратио пажњу на пешака – оштећену која се налазила на коловозу (ван обележеног пешачког прелаза) и исту оборио, то су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног о повреди бланкетне норме из члана 30. став 1. ЗООБС-а а самим тим и повреди закона из члана 439. тачка 2) ЗКП оцењени као неосновани.

То што је у разлозима пресуде наведено да је оштећена прелазила коловоз на пешачком прелазу који је регулисан светлосним саобраћајним знаком, може представљати противречност изреке и разлога пресуде, тј. битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, због које на основу члана 485. став 4. ЗКП, окривљеном преко браниоца, није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбијен је као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.